

: Posamezne številke po 4 vinarje. :

„JUTRO“ izhaja vsak dan — tudi ob nedeljah in praznikih — ob 1/6. uri zjutraj, a ob ponedeljkih ob 9. uri zjutraj. — Naročnina znaša: v Ljubljani v upravnistištvu mesečno K 1.—, z dostavljanjem na dom K 1'20; s pošto celoletno K 18.—, polletno K 9.—, četrletno K 4'50, mesečno K 1'50. Za inozemstvo celoletno K 28.—.

JUTRO

Neodvisen političen dnevnik.

: Posamezne številke po 4 vinarje. :

Uredništvo in upravnistištvo je na Miklošičevi cesti št. 8. Dopisi se pošiljajo uredništvu, naročnina upravnistištvu. Ne-frankirana pisma se ne sprejemajo, rokopisi se ne vračajo. Za oglase se plača: peti vrsta 15 v, osmrtnice, poslana in zahvale vrsta 30 v. Pri večkratnem oglašnju popust. Za odgovor se priloži znamko.

K cesarjevi osemdesetletnici rojstva.

Cesar Franc Josip I. je bil zadnjikrat v Ljubljani dne 7. maja 1895, ko je rahljaj Ljubljano grozodejen potres. „Presvetli cesar je zapustil Ljubljano. Pred seboj vidi zopet cvetoče kraje, vesele ljudi, a ruševine, katere je videl v našem mestu, pretužni slavaloki, pod katerimi je korakal, mu ostanejo v spominu, kakor tudi kipeča navdušenost, s katero ga je pozdravilo ljubljansko prebivalstvo.“

„Kamorkoli je cesarja pripeljala pot, povsod je izrekal s toplimi, od srca prihajajočimi besedami svoje sočutje in obetal izdatno pomoč; kogar je osrečil z nagovorom, za vsakega je imel tolažilno, vspodbudno besedo.“

„Kakor obudi junaški zapovednik v srcih svojih omagajočih vojakov s svojim vzgledom nove moči in nov pogum, tako je cesarjev prihod obudil v ljubljanskem prebivalstvu staro živost in delavnost, obudil pogum za delo in upanje, da se vremena zjasne in iz dna duše je donel cesarju v slovo krepki in veseli klic: Slava in hvala Ti!“ tako je pisal „Slov. Narod“ po cesarjevem odhodu.

Slovenci nismo antidinastični, kar dokazujejo številne bitke na raznih bojiščih. Leta 1848 so Slovani rešili dinastijo, v veliki meri tudi Slovenci. Ali bili pa smo vajeni videti v cesarju vladarja nad strankami, nad narodi. Poudarjali smo redko, da kdor se predzrne cesarsko rodbino privleči v narodnostne boje, ali jo celo porabi za ščit proti Slovanom, skrbijo slabo za ohranjanje patrijotizma in lojalnosti med nami, kakor tudi gotovo stori vladarski rodbini slabo uslugo.

Zadnji čas se po našem časopisu plete debata o pešanju in pomanjkanju patrijotizma med Slovenci in ako je to res, pomeni vse to samo, da Slovenci nismo in ne moremo biti zadovoljni z razmerami, v katerih živimo. Zarotnikov sicer ni, ker ko bi jih bilo, bi jih baron Schwarz gotovo že pometal v ječe, ali pa celo na vešala spravil, ali onega patrijotizma, ki so ga poznali Slovenci že leta 1895, ob cesarjevem obisku, danes pač ni več med nami, ker se vlada trudi z vsemi silami, da bi s svojimi nezakonitostmi zatrla med Slovenci poslednje sledove avstrijskega patrijotizma.

Oseba vladarjeva ni na tem nič kriva, pač pa je kriva dvorna kamarija, da je bilo razpuščeno in oropano v Ljubljani najbolj patrijotično društvo (veteransko) in ta kamarija je tudi kriva, da je prišel na ljubljanske Nemce ob najbolj napetih narodnostnih bojih v Ljubljani iz cesarjeve privatne blagajne izdaten dar za nemško gledališče.

Našteli bi lahko nešteto krutih krivic, ki jih je posebno zadnja leta prizadajala avstrijska vlada Slovincem. Mi smo trdno

prepričani, da bi bilo isto nemogoče, ko bi vlada cesarja o vsemu pravilno informirala.

V težkih prilikah živimo, naš položaj je naravnost obupen, ker nas naši sovražniki z narodno pomočjo pritiskajo k tlom, da niti dihati ne moremo in vendar mislijo danes tudi Slovenci s spoštljivostjo na si-vega monarha, ki proslavlja čil in krepak na duhu in telesu svoj osemdeseti rojstni dan, ker on ni kriv naše nesreče in za to niti naš boj ni namenjen dinastiji, kakor nam to z očitnim namenom, da bi nas očrnil, podtikajo naši narodni sovražniki — ne, naš boj velja sistemu, ki mora pasti!

Iz slovenskih krajev.

Iz Postojne. Glavarstvo ima čudne pojme o pravicah meščanov. Menda se razumemo, da stegovanje prstov in kratenje pravic Postojncanom do postojnske jame od strani vlade, oziroma glavarstva vedno bolj narašča. Postojnski glavar hoče menda igrati vlogo onega ježa, ki je prišel v lisico luknjo in se vedno bolj šopiril, da je končno spravil lisico iz luknje. Tako hoče tudi vlada, oziroma glavar igrati vlogo nevhvaležnega ježa in hoče meščane, v zahvalo, da so sploh pripustili vladi besedo pri jami, spraviti iz jame in si prisvojiti vse pravice do nje. To se godi z menjavanjem glavarjev stopnjeva v višji meri, tako da smo se pričeli misliti, kaj da če vlada zato tako hitro v Postojni menjuje glavarje, da bi si temprej osvojila jamo. „Če ti neubogljiv otrok steza prste po stvareh, ki niso zanj, ga je treba nakrcati po prstih.“ Tako bode tudi Postojna morala tem polipom malo porezati tipalke. Čez vse meje oblasten in šikan je pa postal sedanjí glavar do meščanov. Naravnost čudili smo se, ko smo izvedeli, da je glavar prepovedal domačinom brezplačen poset jame, kakor je bilo to dosedaj običajno. Domačinom je določil gotov dan in uro za poset. Bil je to ponedeljek ob polu 5. uri popoldne. Osupnilo pa nas je, ko smo slišali govoriti, da so si nekateri domačini kupili vstopnice za v jamo, a jih je sam glavar pri vходу vključ temu zavrnil, češ, da je domačinom dovoljen vstop šele ob polu peti uri. Seveda so dotične osebe nesle vstopnice takoj nazaj in zahtevale denar. Je dobro, da se dá tujcem prednost in se pospešuje poset jame od strani tujcev, toda vključ temu vidimo v postopanju glavarja precej absolutizma in tlačanstva pravic Postojncanom do jame.

Iz Št. Petra na Krasu. V petek ponoči so vlomili tatovi na večih krajih na Notranjskem. V Klenku so vzeli nekemu kmetu 3 gnjati. V Radohovi vasi so vrgli križ raz okna gostilne pri Jerasu. Popili so vino in vzeli iz predalca 10 kron. Ob eni uri ponoči prišli so v Št. Peter in so iskali svojo srečo pri trgovcu Ferdu Špiharju.

Prišli so že v prodajalno, a jih je gospodar še ob pravem času zapodil.

Iz Šmarje na Dolenjskem. Šmarješki župnik je imel v nedeljo zelo hvalevreden govor. Napadal je „Novi Lurd“ in pozivljaj politično oblast, naj vendar že enkrat napravi konec tej ljudski borniranosti. Vendar pa mu svetujemo, naj se obrne v tem oziru tudi na škofa, ki je najbrže na stvari zelo interesiran. Mi le želimo, da bi se zopet pojavil kak Tičar in bi razgalil z bičem vse prismojene tercijalke, ki silijo vedno v „Novi Lurd.“

Občinske volitve. Pri nas bomo imeli dne 22. t. m. občinske volitve, za katere se pa nihče ne briga. V občini je veliko mož, ki z dosedanjimi razmerami nikakor niso zadovoljni, a za zboljšanje istih se nikdo ne gane. K naši občini spada tudi podobčina Zagrad, v kateri so možje večinoma naprednega mišljenja, kateri se pa, kakor se govori, volitve sploh ne bodo udeležili. Ali ni to skrajna brezbržnost in malomarnost. Skrajni čas je že, da se tudi v naši občini napravi enkrat red.

Iz Celja. Ko so imeli pred dvema mesecema v Celju nemški turnarji svoj „gauturnfest“, bilo je vojakom 26. dom. pešpolka dovoljeno se udeležiti nemških slavnosti, a samo onim, ki govorijo nemško. Slovenskim vojakom je bilo prepovedano govoriti v bližini glasije (slavnostni prostor), kjer se je vršila veselica, slovensko, ter so imeli podčastniki strog ukaz, vojake, ki govorijo slovenski, poslati takoj v vojašnico. Tako postopa z vojniki zagrozen Nemec major Schuschnig. V nedeljo pa, o priliki sokolske slavnosti, prepovedano je bilo sploh vsem vojakom udeležiti se veselice. Reveži vojaki so morali cel dan v celi „Marsch-adjustierung“ čakati na dvorišču povelja na pohod proti tem „groznim sovražnikom miroljubnega Celja“. Dvomimo pa, da bi se v tem slučaju ti tako izkazali kot ljubljanski kanarčki leta 1908. — Celjo za smodnišnico se je bal major Schuschnig, ter je radi tega podvojil stražo, a vojaku, ki je nesel straži pri smodnišnici menažo, je dal spremeljevalca. In še za tema dvema je poslal bataljonskega inspekcijskega podčastnika, kateri je strogo pazil na ta dva, da nista kje na cesti izpregovorila kakšne besede z Sokoli. Tako se boje celjski častniki Sokolov.

Ko se je peljal v nedeljo zvečer gosp. Šegula, žel. uradnik v Hrastniku, iz Gaberja v Celje na postajo, skočil je k vozu nek nemškutar ter g. Šegulo udaril s palico po glavi, tako da je ta precej občutno ranjen. G. Šegula je barabo takoj naznanil ter pokazal policaju, a ker ni govoril nemški ni pri njem nič opravil. Taka je celjska policija, no pa saj so nemškutarji pod nadzorstvom poskušali napadati Slovence.

Slovanski Jug.

Klerikalizem raznaroduje Hrvate. Ogrska klerikalna stranka bode izdajala v Šopronju list, s pomočjo katerega bode trovala narodne čute Hrvatov v zapadnih krajih Ogrske. Sedaj piše slovaški „Narodni Dnevnik“ o tem: Ogrski Hrvati, nastanjeni v šopronjski županiji in v Medmurju, so zelo pobožni ljudje in iz te pobožnosti hoče madjarska klerikalna stranka napraviti lepo trgovino, kakor so jo prakticirali 15 let s Slovaki. Hrvati iz kraljevine bodo imeli težko nalogo, da zaprečijo prostituiranje svojih bratov na ogrskem ozemlju. Dosedaj je dotik Hrvatov iz kraljevine z onimi preko Drave omejen samo na Medmurje in tod se vrši po varaždinskem lističu „Naše Pravice“. Klerikalci madjarski in nemški so si enaki. Ti hočejo, da gredo avstrijski klerikalci za njimi, dočim Ogri dušijo svoje sosede nemadjarske narodnosti.

Splošni pregled.

Za oficirske dolgeve.

Danes priobči „Verordnungsblatt“ statute „osrednjega gospodarskega fonda za cesarsko in kraljevo armado“, ki bode prevzelo ureditev dolgov vseh avstrijskih oficirjev. Obrestovanje se bode vršilo po 6 odstotkov brez vseh postranskih pristojbin in navadno brez nadaljnjega osiguranja, kakor je zastava ali jamčenje. Prosilci, ki so prekoračili že svoje 55. leto življenja, morajo predložiti tudi zavarovalno polico na življenje, pri tem pa plačajo za posojilo samo pet odstotkov. Celotno akcijo bode omogočila ustanova nadvojvode Albrehta, h kateri pride letni prispevek Marije-Terezijinega reda in mali prispevki članov. Ker pa to še ne bi zadostovalo, da se plačajo lahkomišelní dolgovi zapravljenih oficirjev, se bodo zaposlile tudi delegacije, da dovolijo prispevek iz državnih sredstev.

Današnje ministrsko posvetovanje.

Današnji dan, rojstni dan cesarja, bode zopet združil ministre k posvetovanju, kakor se je to zgodilo vsako leto. Tu jim je dana možnost govoriti o tekočih političnih vprašanjih in razpravljati o temeljnih črtah bodočega jesenskega zasedanja. Tretji teden v avgustu je torej v politični kroniki celega leta zelo znamenit. On konča odmor, ki vedno sledi letnemu zasedanju in marsikaj, kar se porodi ta teden v ministrskih glavah, je pogosto soodločilno za jesensko zasedanje. Eno glavnih vprašanj, o katerih se bode govorilo pri ministrskih posvetovanjih teh dni, je vprašanje zborničnega načrta za delo. Jesenske mesece zasedanja bode treba zelo izrabiti za najraznejše še ne rešene zadeve. Zbornica bode zahtevala veliko dela, ker je treba zlasti rešiti finančno vprašanje. Razven državne

LISTEK.

MICHEL ZÉVACO:

Otroci papeža.

Roman iz rimske zgodovine.

XXII.

Poslednja noč obsojenca.

Dočim sta se Cezar in Lukrecija sleherni od svoje strani spravljala na pot v vitezovo ječo, dočim sta brat in sestra izmišljevala najrazličnejše viške sladkostrastja in okrutnosti — kaj je ta čas počenjal Ragastens?

Ragastens je spal.

Naslonil se je bil k zidu ter si izbral najmanj nerodno lego, ki mu je bila mogoča: tudi ta je bila še mučna dovolj. Toda Ragastens je mislil po pravici, da je najbolje zanj, če se ji ne upira, nego jo hrabro sprejme in se tako-rekoč nagodi s svojimi verigami, ko vendar ni nobene možnosti, da bi si pomagal.

Ragastens je zdaj vedel, kakšna je tista slavna „poslednja celica“, s katero mu je bil zagrozil vrhovni sodnik. Garconiu skrb ni dala, da ga ne bi obvestil.

Ko so namreč dičnemu menihu povedali, da bo spremljal barona Astorra na njegovi poti proti Montefortu, se je silno vznejevoljil nad tem odhodom.

Ne biti navzoč pri usmrčenju Ragastensa! Človeku bi počilo srce, če pomisli . . .

Toda naposled se je blagi Garconio potolažil, češ, da srce na tem bednem svetu ne more imeti vseh blagrov in

da mora človek znati žrtvovati svoje krščansko veselje, če ni drugače. Vseeno pa je sklenil, da viteza vsaj obvesti.

„To bo vendar par prijetnih minut!“

Ker sam ni mogel prisostvovati njegovim mukam, je čutil skoraj slično nasladi v tem, da jih razpove nesrečnemu mlademu možu do vseh najmanjših podrobnosti. Razume se, da mu ni prizanesel z nobeno malenkostjo. Ali, Ragastens se je zadovoljil s tem, da mu je odgovoril:

„Samo da ne spuste z mano vred tudi tebe v jamo, to je glavna reč . . . Pogled na krstače in podgane ter njih dotik je samo nekaj strašnega; dotikati se tebe pa bi se mi preveč stidilo!“

Od tega poslednjega menihovega poseta ni videl Ragastens nobenega človeka več, razen ječarja, ki mu je trikrat prinesel kruha in vode.

Ragastens je torej spal.

Naenkrat ga zbudi luč, ki je padla v njegovo celico. Odprl je oči in zagledal Cezarja Borgia. Ragastensa je nehote izpreletelo.

„Moj trenotek je tu“, je mislil natišem, „zdaj me pahnejo . . . z Bogom, življenje . . . z Bogom, Primavera!“

Vzlic temu pa je gledal Cezarja naravnost v oči in ni pokazal niti najmanjše zmedenosti. V svoje veliko zadoščenje je zapazil, da Borgia nima s seboj nobenega stražnika, nobenega ječarja. Postrani se je ozrl na hodnik, skozi vrata, ki jih je Cezar pustil odprta, in je videl, da je prazen.

„Motil sem se . . . To še ni moja ura . . . Toda po kaj prihaja? . . . Ah, da, razumem ga . . . Kakor njegov zvesti Garconio, se prihaja naslajat z maščevanjem . . . Pokažimo mu, da če me upa videti bledega od strahu, se moti prav tako kakor Garconio . . .“

Zato je vstal in dejal s porogljivim glasom:

„Pozdravljeni, Svetlost . . . Oprostite, da vam ne ponujam sedeža . . . pozabili so ga postaviti v to izbo.“

Cezar je zataknil smolenico, ki jo je bil prinesel s seboj, v zemljo. Ko je Ragastens nehal govoriti, se je okrenil ter ga pogledal z mračnim obličjem, ne da bi črnil besedo.

„Ali prihajate občudovat svoje delo?“ je povzel Ragastens. „Ali ste radovedni, kakšen obraz bi imeli vi, če bi se nahajali na mojem mestu, ki je po pravici vaše? Silno mi je žal, da vam ne morem kazati tistega potrtega lica, ki ste se ga nedvomno nadejali.“

Cezar je prekrizal roke.

„Kajti naposled, Svetlost“, je nadaljeval vitez po kratkem molčanju, „to je vaše mesto . . . Vi ste morili, jaz pa sem uklenjen . . . To — naj vam povem brez zamere — se mi vidi nekoliko nedosledno . . . Sicer pa, kako se ima gospod vaš oče? To je spreten mož; do njegove spretosti gojim silno spoštovanje . . . Redkokdaj sem še videl nesramnega komedijanta in lopova s takšno lahkotnostjo natikati krinko poštenjaka . . . To zna on tako dovršeno, da sem — ko je govoril z mano — naposled še jaz verjel, da res ni tak morilec, zastrupljevalec, krivoprisežnik in hinavec, kakor pravijo. Prosim, recite mu, da naj mi oprostí mojo zmoto . . . Povejte mu predvsem, kako občudujem neverjetno krotkost in prijaznost, s katero me je odpravil med biriče, ki jih je bil postavil v zasedo. Zares, zmotil sem se, in bogme, da se sramujem . . .“

Cezar je molčal. Svoj pozorni in mračni pogled pa je neprestano upiral v Ragastensa.

Ragastens se je zasmejal. Njegov smeh je čudno zazvenel pod temi oboki.

zbornice se bodo pa morale sestati tudi vse deželne, ki morajo vršiti ogromno delo, zlasti štajerska, goriška, istrska, dalmatinska in gališka, ki jih je ovrla obstrukcija.

Rumunsko-turško prijateljstvo.

Diplomatski krogi pridevajo obisku turškega velikega vezirja Hakki paše v Bukareštu velik pomen. Oni spominjajo, da je Rumunija zadnje čase posvečala Turčiji veliko pozornosti. Spomladi je namreč poslala svojega vojnega ministra za važno misijo na Turško in kralj je poslal celo svojega pobočnika na turški dvor, da pozdravi sultana. Ni se pa tudi pozabilo, da je bival turški finančni minister dva dni v Bukareštu. Nadalje se strinjajo turško-rumunski diplomati v tem, da imajo neke paralelne interese, ki se baje križajo z bolgarskimi.

Dnevne vesti.

„Slovenec“ in fetrajnarji. „Slovenec“ je ves v ognju za fetrajnarje, grozno ga boli, da se vsa slovenska javnost norčuje iz ljudi, ki hočejo svoj patrijotizem pokazati z uniformami in s tem da se igrajo vojake! Zadnjič je slovesno konstatiral slovensko veleizdajo na podlagi dejstev, da se napredno občinstvo norčuje iz fetrajnarjev, včeraj pa se zopet grozno jezi, kako da se upajo Slovenci norčevati iz zaslužnih mož! Ako čuti Lampe take simpatije za fetrajnarje, zakaj pa ne vstopi sam v „Krieger-corps“, ki ga gotovo izvoli svojim hetmanom! Pa tudi Terseglav bi lepo paradiral v fetrajnarski uniformi, saj častniško uniformo mu je itak vzel častni sod!

Mirozov domobranske godbe. Sinočni obhod domobranske godbe je mnogobrojno slovensko občinstvo navdušeno aklamirano, med tem, ko so Belgijci korakali, da se ni nikdo zmenil zanje! Jako čudno pa je dejstvo, da se častniki belgijskega polka obhoda niso udeležili, medtem ko so skoro vsi domobranski častniki korakali za godbo!

Goljufane nade. Vsa Ljubljana je vedela, s kakim strahom se je pripravljala naš ljubeznivi baronec na večer 17. avgusta. No, pa trezno ljubljansko občinstvo je dokazalo, da je bil Schwarz in Gerlovičev strah popolnoma odveč. Po mestu je priredila mirozov belgijska godba, ki so jo spremljali vsi naredniki s svojimi familijami. Živahnejši je bil mirozov domobranske godbe, ki so se ga udeležili častniki in precej slovenskega občinstva. Po končanem mirozovu je šlo kakih tristo ljudi pred Prešernov spomenik, kjer jih je pa policija razgnala; nato so šli po Miklošičevi in Dunajski cesti proti kazini, kjer je zadonelo par živio- in nazdar klicov, v onem trenutku pa sta se naenkrat prikazala Fink ter Gerlovič s svojo gardo detektivov in mestna policija je začela na vse strani po Zvezdi poditi ljudi. Seveda so se ljudje razšli, ker pač nikdo ni imel namena za kake demonstracije! Drugače pa so si mislili modri gospodje od vlade. Poslali so takoj žandarmerijskega ritmojstra v vojašnico, da je revež tekel ves v znoj po orožnike, ki so imeli že vse popoldne „Bereitschaft“! In res par trenutkov nato so prihitele iz Gradlišča z nasajenimi bajonetmi cele čete orožnikov, ki so pa začudeno gledali, ko so srečavali mesto nevarnih demonstrantov le posamezne pasante, ki so pomilovalno gledali uboge orožnike, da se jih podi za tak prazen nič na ulico! No, pa Schwarz in Gerlovič sta imela svoje veselje, samo da sta videla okoli kazine orožniške bajonete!

Mali listek.

ARNOŠT WINDISCHER:

Moji spomini.

(Dalje.)

Približal se je dan obletnice septembarskih dogodkov, slovenske tragedije, ki se je vršila po ljubljanskih ulicah. Živo sem se spominjal vseh dogodkov, ki so se odigrali one dneve! — Bilo je one grozne nedelje; Sokol je priredil svoj zlet na Turjak, nič hudega sluteč smo prikorakali ponoči v mesto in takoj smo izvedeli grozno novico: dva Slovenca ležita mrtva, nebroj je ranjenih! Ko smo šli po ljubljanskih ulicah tihi in pobiti, stopali smo ob gostih vojaških kordonih, na vsak korak smo srečavali številne vojaške kordone in žandarmerijske patrulje.

In danes? Eno leto je preteklo in koliko se je spremenilo v tem času, toliko bridkih in groznih ur sem že preстал v tem času, ko me oklepajo nepremagljivi zidovi. A vendar obupal nisem, obupati tudi nisem hotel, mirno sem prenašal vse, svest si, da skoro napoči dan moje svobode in prostosti! In celi dan dvajsetega septembra sem premišljal samo o življenju zunaj v svetu, vspel sem se do okna in zapazil na nasprotni hiši črno zastavo, ki je žalostno plapolala, kot da oznanja Slovincem tugepolni dan, kakor da jih hoče spominjati usodnega dneva. In videl sem nepregledne

Za to svoje postopanje postane Schwarz prav gotovo ekselencja, bogve kako odklovanje pa čaka Gerloviča; zasluži pa prav gotovo!

Vladni špijoni. Sinoči se je zbralo pred obhodom vojaške godbe pred kazino precej občinstva, a med njimi so švigali razni vladni špijoni, ki jih je vlada angažirala v zadnjem času, ter nategovali na vse strani ušesa! Opozarjamo slavno občinstvo, naj bo oprežno in naj se varuje raznih usiljivih individuev, ki so sami detektivni in špijoni! Posebno radi zahajajo ti ljudje v gostilne in kavarne, kjer se zbirajo naprednjaki! Torej pozor!

Orožniška posadka v Ljubljani. Včeraj je v Ljubljani mrgolelo različnih orožnikov, ki so se spogledovali in izpraševali, zakaj so bili odposlani v Ljubljano. No, ker je Božidar Černe sam izprevidel, da je taka posadka za njegovo varstvo prevelika in tudi nepotrebna, jih je ob dvanajsti uri poslal spat. To je bilo v resnici najbolje!

Idijoti. Ljubljanski nemškutarji bi na vsak način v Ljubljani radi fabricirali vele-srbsko propagando. Tako so bile včeraj na Dunaju razširjene vesti, da so se vršile v Ljubljani velikanske proticesarske demonstracije. Ljudje so se baje vpili: Živio Srbija! Dol z Avstrijo! Seveda se je vse to porodilo le v puhlih možganih dunajskih Nemcev in ljubljanskih nemškutarjev, ki bi na vsak način radi očrnilo najbolj patrijotični slovenski narod. Nemškutarjem svetujemo, naj se raje bolj pobrigajo za onega svojega sodruga, ki je pretečeni mesec postavil na cesarjev spomenik znane nočne posodice.

C. kr. poštni urad ima danes popoldne nedeljski počitek, istotako odpadejo tudi pri ljubljanski mestni hranilnici popoldanske uradne ure.

Varujte se tujih potnikov! Po slovenskih deželah zlasti pa po Kranjskem hodi neki vinski potnik iz Sopronja, ki prodaja raznim trdkam in zasebnikom rizling v steklenicah in to zelo dvomljivo kakovost po znatno pretiranih cenah. Opozarjamo zainteresente na to in pripominjamo, da imamo Slovenci izborni rizling lastnega pridelka. Kdor se ne bi vedel drugam obrniti, ga navajamo na vinarsko zadrugo v Celju, ki ima v zalogi izborni štajerski pridelek.

„Slovenski Jug“. Zadnja številka „Slovenskega Juga“ prinaša sledečo vsebino: Supilo in koalicijski dopis iz Srbije, Črne gore, Hrvatske, Slovenskega in iz Bosne in Hercegovine. Listek prinaša prevod Levstikovih sonetov „Domovina“ in prevod sonetov Borisova iz slovenskega.

Za Družbo sv. Cirila in Metoda je darovala vesela družba v gostilni Zrimšek v Kosezah 6 kron.

Operni in operetni zbor. Ravnateljstvo slovenskega deželnega gledališča nas je naprosilo, da javimo vsem onim damam in gospodom, ki reflektujejo na angažma pri opernem in operetnem zboru, da se oglasijo v nedeljo, dne 21. t. m. ob 10. uri popoldne v gledališču (operna dvorana). Javijo naj se tudi vsi oni, ki doslej pri zboru niso še bili, a žele vstopiti nanovo.

Abonnement na sedeže in lože. Priglasila abonentov na sedeže in lože sprejemata gledališki blagajnik g. Danilo Šaplja in dnevna blagajničarka ga. Am. Šešarkova. Želeti je, da se oglašijo čim največ abonentov za vso sezono. V tem oziru naj bi bili Slovincem dober vzgled ljubljanski Nemci, ki so abonirali že vse lože in skoraj ves parter!

Z Vrhniko se nam poroča, da bo dne 25. t. m. to je prihodnjo sredo obhajal občeznani 86 letni ribič Jernej Svete, po domače Bergamuc 54 letnico svoje po-

množice, ki romajo doli na ljubljansko polje kot božjepotniki na mesto, sveto vsakemu Slovincu. Gledal sem pred seboj svoje rojake, ki stoje odkritih glav ob velikem grobu... Moj pogled je splaval preko mestnih hiš doli na ljubljansko polje; bil je žalosten jesenski dan, semintja so plavali na nebu sivi oblaki, ki so zdajinjzaj zakrili sonce, da je zavladala naokoli neka težka svinčenosiva svetloba, a kmalu nato so zopet posvetili žarki jesenskega solnca! Kot veliko svetlišče se mi je zdelo ta dan v Ljubljani, ki hrani v svojem osrčju dragocene svetinje — prah Lundra in Adamiča. Tako čudno je vplivala name ta tišina, ki je vladala v jetnišnici, bilo mi je, kot da čutijo vsi oni, ki prebivajo v teh neprijaznih prostorih pomen današnjega dneva.

Iz težkih mislih me naenkrat predrami rožljanje ključev, vrata celice se odpro in vstopi paznik, ki javi, da me čaka v oskrbnikovih pisarni obisk; začudil sem se, kako je to mogoče, saj je vendar mesečno dovoljen le en sam obisk, a ta mesec me je že obiskala moja mati, radoveden sem bil, kdo me čaka. Hitro sem šel s paznikom v oskrbnikovo pisarno, začudil sem se, ko sem tam zagledal urednika Štefeta, ki me je pozdravil z besedami:

Ne samo mrtvih, tudi živih se moramo spominjati. Priznati moram, da me je razveselil obisk gospoda Štefeta, dasi sem poznal njegovo politično prepričanje, ki nasprotuje mojemu, a vesel sem bil, ker mi je bil njegov obisk dokaz, da tudi zunaj v

roke. Poroka se bo vršila v cerkvi v Bevkah ob 11. uri popoldne.

Popolna slovnica esperantskega jezika. Priredil, izdal in založil Ljudevit Koser, Juršinci pri Ptuj, Štajersko. Cena 1'20 K (po pošti 10 h več). Druga izdaja. Tiskal C. Albrecht v Zagrebu. 1910. 8°. 116 strani. — Prva izdaja je razširila zanimanje za esperantsko stvar po celi domovini, druga izdaja pa naj služi predvsem kot učilo voditeljem esp. tečajev, ki jih naj otvorijo naši agilni somišljeniki tekem prihodnje jeseni in zime. V tej izdaji so izginile neprijetne napake, ki so jih zagrešili v 1. izdaji hrvatski stavci. Mesto epiloga je daljši predgovor in kratek pregled slovnice. Vsak naročnik dobi zastoj letak ter majhno slovnico in slovarček, ki obsega skoraj 2000 besed. Knjiga se dobiva v vseh slovenskih knjigarnah in v založništvu esperantskih knjig Ljud. Koser, Juršinci pri Ptuj, Štajersko.

Uradniki južne železnice so imeli 12. t. m. zvečer v Trstu shod, ki ga je sklicalo „Društvo jugoslov. žel. uradnikov“ sporazumno s tržaško krajno skupino „Oe. E.-B.-V.“ Shoda se je udeležilo nad 70 uradnikov in mu je predsedoval g. Ivan Zorec, predsednik „D. j. ž. u.“, ki je pozdravil navzoče v slovenskem in nato nadaljeval razpravo v nemškem jeziku. Društvi sta sklicali shod zato, da uradništvo čuje naravnost od svojih izvoljenih zastopnikov, kaj da se je zahtevalo od uprave južne železnice v uradni seji personalne komisije dne 24. in 25. junija t. l. in kaj da je uprava na to odgovorila dne 20. julija. — O stavljenih zahtevah so obširno poročali člani personalne komisije, gg. pl. Cerva, Mattausch, Sternadt, Posch, Perutz, Rausch, Schmid in Zinzel. Ker generalno ravnateljstvo južne železnice noče odgovoriti pred 1. novembrom, se je po kratki debati enoglasno sprejela sledeča resolucija: „Dne 12. avgusta 1910 v Trstu zborujoči uradniki južne železnice smatrajo v imenu vseh uradnikov tržaškega nadzorništvenega področja za skrajno brezobzirnost od strani tistih činiteljev južne železnice, ki z vednim vtikanjem med upravo in uradništvo ovirajo, da uprava še ni spolnila tistih obljub, ki jih je generalno ravnateljstvo dalo že 1. 1907 z okrožnico 385 A. 1907 in ki povzročajo, da uprava še vedno noče poravnati dolga, ki ga je dolžna uradnikom. Zbrani uradniki nalagajo zato personalni komisiji, v katero imajo največje zaupanje, da ista postopa z vsemi sredstvi proti tem škodljivcem uradniških koristi in se vselej opira na uradništvo, ki složno stoji za njo. — Od uprave same pa zahtevajo zbrani uradniki, da se zahtevam, stavljenim v seji personalne komisije dne 24. in 25. junija 1910 takoj in popolnoma ugoti, in to tembolj, ker uprava nima z ugoditvijo teh zahtev skoraj nobenih žrtv. — Ako bi se upravičenim zahtevam uradništva ne ugodilo, se bo le-to oprijelo z vso močjo in žilavostjo boja, ki se mu ga je nalašč vsililo.“ Pri pomniti je, da so bile vse zunanje večje postaje v častnem številu zastopane, a da se tržaški uradniki italj. narodnosti zaradi slovensko-nemško tiskanih vabil shoda niso udeležili.

Novi stokronski bankovci. Novi stokronski bankovci avstrijsko-ogrske banke so 163 mm široki in 108 mm visoki in imajo na eni strani nemški, na drugi strani pa ogrski napis.

Dovoljena sprememba pravil. Ministarstvo za notranje zadeve je v sporazumu s trgovskim ministrstvom spremembo pravil „Združenih pivovarn Zalec-Laški trg, akcijska družba v Ljubljani“ odobrilo.

Slovensko pivo. Priporočamo slovensko pivo iz pivovarne na Vrhnikih in delniške pivovarne Zalec-Laški trg. Svoji k svojim.

Zamenjan je bil v nedeljo zvečer v veliki dvorani hotela „Tivoli“ moški dežnik z ženskim dežnikom. Oseba, ki ga je zamenjala se naproša, da se zgleda na Marije Terezije cesti št. 11, vrata št. 33 (pri gospej Nedved), kjer dobi svojega nazaj.

Nesreča. V torek ob pol 11. uri je v Zidanemmostu utonil na mestu, kjer se steka Savinja v Savo, železniški zavirač Bogme iz Maribora. Zapustil je ženo in tri neposkrbljene otroke.

Nevaren berač. Že večkrat predkaznovani, 46letni berač Florjan Posavec, rodom iz Kamne gorice pri Radovljici, ne more opustiti svojega tatinskega značaja. Kljub bolehnosti hodi od hiše do hiše, ne le v ljubljanski okolici, njegova berglja in palica ga spremljata tudi v lepo Gorenjsko. Tako je prišel dne 9. t. m. v Trzic, kjer je menda posetil gostilno Franceta Perka, ob tej priliki je pa zmanjkala natakarcici Jerici Bogatajevi natakarska torbica, v kateri je imela 700 K denarja. Žandarmerija je zasledovala berača do Bevk, kjer je izgubila sled. Ko je mestna policija o tatvini izvedela, je začela o Posavcu poizvedovati ter nabrala toliko obtožilnega, da je izvršila pri njem v Cerkveni ulici, kjer stanuje, hišno raziskavo, ki ni bila brez uspeha. Policija je namreč našla v nekem piskru več denarja. Poleg denarja je policija zaplenila pri njem tudi več posteljnega in moškega perila in Posavca izročila dežel-nemu sodišču, kjer se bo vršila nadaljna preiskava.

Aretovala je mestna policija te praznike 12 oseb, večinoma vse zaradi razgrajanja. Mesto je bilo sicer veselo in dostojno, le aretovanci so se morali zaradi nevarnosti nadaljnih posledic časno spraviti na varno. — Rabuko bi bili pri napovedi policijske ure kmalu provzročili delavci pri Gruberjevem prekopu, ko bi policija ne bila energično nastopila. Tudi na Taborju sta dva vojska 27. pešpolka napadla z bodali nekega delavca in ga telesno poškodovala. Drugače je vladal povsod red in mir.

Preprečena pot. Na južnem kolo-dvoru je bil aretovan 18letni Anton Belič iz Crnomlja, ker se je nameraval, še preden je zadostil vojaški dolžnosti, izseliti v Ameriko.

Tatvina v vlaku. Ko se je ponoči peljal trgovec s prešiči, Ivan Perne v vlaku iz Ljubljane do Zidanega mostu in med vožnjo zaspal, mu je med tem časom nekdo prerezal pri telovniku žep in mu ukradel 1000 K denarja. Oblastva nevarnega tatu zasledujejo.

Društvene vesti.

Desetletnica društva „Ladija“ v Devinu. Devin, biser Jadranskega morja si nadeva praznično obleko, da pokaže dragim gostom-bratom kako presrečno veselje vlada ob njih prihodu. In ti, globoko morje, kakor da veš in čutiš naše tuge in naša veselja! Otrsti hočemo raz sebe naravo suženjskega klečeplaztva. Z izobrazbo in prosveto hočemo se združeni dvigniti: eno srce in nešteto moči! To nedeljo, ko bo praznovala naša obmorska straža, društvo „Ladija“ svojo desetletnico in razvije svojo zastavo, pod katero združeni hočemo nadaljevati začeto delo s podvojenimi močmi — to nedeljo pokažimo z mnogobrojno udeležbo, kako vemo ceniti Devin!

„Slovenska Filharmonija“ koncertira danes v hotelu „Tivoli“. Od pol 5. do 7.

svetu, sredi življenja niso pozabili namer! Z gospodom Štefeto je prišel nek njegov znanec. Ko smo začeli govoriti slovensko, nam je oskrbnik rekel, naj govorimo nemško, da nas more bolje razumeti; govorili smo nemško. O tem mojem govoru se je potem v javnosti mnogo pisalo, mogoče bi bilo umestno, da bi na tem mestu in ob ti priliki pojasnil vso zadevo, kot sem prvotno nameraval, a sem se premislil, ker nočem znova razburjati duhov. Poudarjam le, da sem govoril z g. Štefeto kot s Slovincem!

Ko sta odšla moja obiskovalca, so me zopet odpeljali v celico. V spomin na ta dan sem prinesel iz ječe mal spomin, ki si ga shranim zavedno! Ne bom povedal kako in kdaj, rečem samo to, da smo takrat zložili jetniki dve pesmici pod naslovom:

Po tragediji 20. IX. 08.

V spomin ter slavo Lundru in Adamiču, zložili v ječi jetniki na spomin ljubljanskih dogodkov v noči 20. IX. 1908. — Niso umetne te pesmi, saj se tega ne more pričakovati od nas, te skromne pesmi so le dokaz in izrek spoštovanja padlim žrtvam. Rad bi jih priobčil na tem mestu, a jih ne morem, ker gotovo ne bi zagledale belega dne, ker bi ostal v listu mesto onih verzov prazen prostor s kratkim stavkom: Zaplenjeno. A te pesmi si ohranim za večni spomin!

Od tega dneva me je še čakalo 45 dni, ker so mi naznanili, da druge kazni radi snemanja tabel še ne morem nastopiti,

ker obsodba radi podanih ugovorov še ni bila pravomočna.

In slednjič je prišel vendarle dan moje svobode. Nestrpo sem pričakoval trenutka, ko so me odpeljali v stražnico, kjer sem dobil svojo obleko; ravno ko sem hotel oditi, stopi k meni oskrbnik ter mi reče:

Im Kaiserparke erwartet sie eine Menge Sokolisten! Versprechen sie mir, das sie die Gerichtsgasse nicht passieren. Wenn Sie die Sokolisten sehen, findet sicherlich eine Demonstration statt. Sie müssen aber bedenken, dass sie noch zwei Monate haben!

Zadnje oskrbnikove besede so se mi zdele kot nekaka groznja; res sem pomislil, da me čaka še dvamesečna ječa, zato sem pa ugodil dasi nerad oskrbnikovim zahtevam, ker sem se bal njegovih šikan! Šel sem na nasprotni strani iz justične palače na Dunajsko cesto, a obenem sem obvestil svoje prijatelje. Komaj sem bil doma, prišli so tudi ti vsi za menoj, in glasni nazdar in živio klici so mi zadoneli v pozdrav, klici, ki bi tako ranili nemška ušesa gospoda oskrbnika.

Par dni sem ostal v Ljubljani, a moje rahlo in omajano zdravje je potrebovalo okrepila, zato sem se znova napolnil v Dubrovnik! Komaj par mesecev sem prebil v zlati svobodi tam doli na solčnem jugu, ko dobim sledeče brzojavno poročilo:

„Kasacijski dvor zvišal kazen za mesec dni!“ (Dalje.)

popoldne igra oddelek, od pol 8. naprej pa ves orkester. Vstop prost.

Novi Lurd na Dolenjskem.

Novo mesto, 11. avgusta 1910.

Danes se je vršila pri novomeškem okrajnem sodišču obravnava proti šentjernejskemu župniku Lesjaku radi razžaljenja časti, katero so povzročili zadnji že znani dogodki zaradi slaboumnega Tička. Stvar ni popolnoma čista in zato je vredno, da izve o njej širja javnost.

Nekemu Karolu Piletiču je naenkrat padlo v glavo, da bi bilo zelo lahko si pridobiti denarja na čudežen način. Kaj ko bi se začelo z Novim Lurdom? In res, takoj je zgradil na svojem posestvu majhno kapelico blizu neznatnega studenčka s kipom proslule lurske Matere božje, ki so jo darovali kartuzijani iz Pleterjev. Vse to je lepo zagradil z železno ograjo in primerno okrasil s cveticami. Zraven kapelice je pa takoj otvoril gostilno in najel za reklamo slikarja Viktorja Tomažiča, ki je prav drago prodajal neumnim romarjem razglednice, pobožne predmete in svetinje za odpustek te božje poti. Tako rase iz malega veliko.

Ljudje so romali iz Hrvaške, Štajerske in Kranjske in so pili in prepevali ljubavne pesmi pozno v noč na vse pretege. In glej! ni dolgo trajalo, da je neka deklica, ki je bila bolna, da celih 18 let ni mogla prav nič hoditi, kar naenkrat čudežno ozdravela. Ravnotako se je zgodilo tudi z nekim 8 letnim dečkom. Ko so ljudje o tem izvedeli, so romali trumoma na čudezni novi kraj in vsi klerikalni listi so delali razpoloženje za to. Današnja obravnava je pa pokazala, da na celi stvari ni nič resničnega, kajti deklica, o kateri se je govorilo, da je čudežno ozdravela, še hodi vedno po bergljah in oni ozdravljeni deček je že davno umrl. — Reklama je bila izborna in podjetje je krasno uspevalo, saj je Piletič samo meseca maja nabral v kapeljsko puščico 400 K denarja od samih neumnih revežev in beračev in zraven tega še imenitno krčmaril.

Pa Piletič obrača, župnik Lesjak pa obrne. Temu je namreč dišal denar in ni mu bilo prav nič všeč, da se je podjetnik Piletič s čudeži bogatil, ko ni imel niti enega najenostavnejšega žegna na sebi. In za tako svete reči je vendar treba žegnati! To ga je strašno ujezilo in za to je pisal na c. kr. okrožno sodišče v Novo mesto to-le pismo:

Slavno c. kr. okrožnemu sodišču v Rudolfovem. — V kratkem, mislim, bode pri sl. c. kr. okrožnem sodišču glavna razprava proti Karlu Piletiču & consortes. Skoro gotovo se bode vprašanje dotaknilo tudi tu uslužbenih duhovnikov, kako stališče zavzema nasproti tem „lurdskim“ zmešnjavam tukajšni farni predstojnik? Zato podajam ad informationem sl. c. kr. okrož. sodišču sledeče poročilo: I. Vsi tu uslužbeni duhovniki smo bili in smo še nasprotniki tem lurdskim burkam. Nobenega tozadevnega dopisa v „Dol. Novicah“ ni pisal kak duhovnik. Izjemo dela pri tem le g. Leop. Kolbezen, bivši kaplan tu, sedaj v Mirni peči.

II. Zakaj so K. Piletič itd. taki lurdski gorečniki? Iz same — dobičkaželjnosti. Parcela, na kateri je studenček in podoba, je last njegovega očeta Jerneja Piletiča. Tu je napravil sin ali oče oštarijo — buschenschank — kjer se prav krepko popiva. On je pa tudi — in to je poglavitno — „šacmeister“ ondi nabrane miloščine in ta ni mala. — Jakob Bukovec ima ondi blizu malo bajtico, Rakovnik št. 3 in je tudi nekaj pomagač pri izpraznjevanju ondote nega nabiralnika. — Tomažič Viktor, po poklicu sobni slikar, sedaj pa prodajalec raznih devocij, ter nad vse goreč razširjevalec lurdskih „čudežev“. Zato bi bilo prav, da se pri tej priliki III. kliča Karol Piletič na odgovor. — a) Kje je dobil dovoljenje, da je ondi napravil nabiralnik (Opferstock), kar nasprotuje dvornemu dekretu z dne 16. junija 1784. Cf. Drbr. pg. 520. — b) Kam so zginili tisočaki darovane denarja? Po našem računu bi to znašalo že krog 3000 K. V posojilnici je pa samo 488 K. — c) Kdo mu je dal oblast sploh ondi denar pobirati brez vsega nadzorstva. — d) Kje je dobil privoljenje ondi zidati in z basenom in vodo ljudi varati, ko mu je farno predstojništvo pisalo, da se ne sme nič započeti, knšk. ordinarijat v tem kaj ne ukrene. — O drugih nerednostih ondi se bode poročalo c. kr. okr. glavarstvu. Zdelo se mu je potrebno slavnemu c. kr. okr. sodišču zadevo pojasniti. Tako ne more dalje iti, da bi se tolike vsote zaupale ljudem, ki so vedno v denarni stiski in to brez vsake kontrole. — Farni urad v Št. Jerneju, dne 13. junija 1910. Anton Lesjak, župnik.

Sedaj je pač jasno, kaj je novi Lurd in kako se je tam delalo. Vršilo se je podlo sleparstvo in poganstvo, katero je pomagal župnik razkrinkavati same jeze na Piletičeve uspehe. Ljudstvo so tam odirali in slepili in šest nezakonskih otrok čaka belega dne,

ne da bi se prav vedelo za čudežnega očeta. Ker ni bilo navzočih vseh potrebnih slik, se je obravnava preložila. Pri prihodnji pa bodo zaslišani škof Jeglič, deželna vlada in mirnopski kaplan Kolbezen, ki je bil takorekoč božji režiser. O čudežnih sleparstvih bomo seveda seveda poročali.

Najnovejša telefonska in brzojavna poročila.

Odlikovanja povodom cesarjevega jubileja.

Dunaj, 17. avgusta. Povodom cesarjevega osemdesetletnega jubileja bo jutri odlikovanih nebroj vojaških dostojanstvenikov, ki so se odlikovali tudi na humanitarnem polju.

Hötzendorfi — baron.

Dunaj, 17. avgusta. Cesar je šefu vojnega ministrstva generalu Konradu pl. Hötzendorfu odposlal brzojavko, s katero ga povzdiguje v baronski stan.

Nadvojvoda Karol Albert odlikovan z zlatim runom.

Dunaj, 17. avgusta. Nadvojvoda Karol Albert je bil danes odlikovan z redom zlatega runa.

Bienert na Dunaju.

Dunaj, 17. avgusta. Ministrski predsednik baron Bienert se je danes s popoldanskim vlakom pripeljal na Dunaj, da tukaj konferira z nekaterimi poslanci. V kratkem pa odide zopet v IŠL.

Dunajski pisatelj Drexler pogrešan.

Dunaj, 17. avgusta. Znani dunajski pisatelj Drexler se pogreša že od 13. avgusta. Splošno se domneva, da je Drexler zblaznil in v blaznosti izvršil samomor.

Požar v Rogaški Slatini.

Rogatec-Slatina, 17. avgusta. Včeraj ponoči ob 3. uri je v tukajšnjem hotelu „Kurhaus“ nenadoma nastal ogenj. Hotel je popolnoma pogorel. Gosti so v pravem času ubežali. Vzrok požara ni znan. Deželni glavar grof Attems se je takoj podal na kraj nesreče.

Nadomestna volitev na Ogrskem.

Budimpešta, 17. avgusta. Pri današnji nadomestni volitvi za ogrski državni zbor je bil v okraju Veršec izvoljen državni tajnik v domobranskem ministrstvu Ludovik Karapon pl. Ivanka s 1115 glasovi. Vsenemški kandidat Heegn je dobil 765 glasov.

Jubilejne slavnosti na Cetinju.

Cetinje, 17. avgusta. Bivši turški veliki vezir Hilmi paša je došel semkaj, da knezu Nikolaju čestita k njegovemu petdesetletnemu vladarskemu jubileju. Hilmi paša je v svoji napitnici nazdravil knezu in povdarjal, da so razmere med Črno goro in Turčijo prijateljske.

Deputacija ulanskega regimenta v Petrogradu.

Petrograd, 17. avgusta. Danes zjutraj je došla semkaj deputacija ulanskega regimenta, katerega imejitelj je ruski car Nikolaj II., da se carju povodom svojega 25 letnega jubileja pokloni. Sedež tega ulanskega regimenta je v Varaždinu.

Škoda v angleškem paviljonu v Bruslju.

London, 17. avgusta. Kakor poroča „Temps“ znaša škoda v angleškem paviljonu nad 30 milijonov frankov.

Zeppelinova ekspedicija na severni tečaj.

Kristijanija, 17. avgusta. Iz mesta Tromsee se poroča: Zeppelinova ekspedicija na severni tečaj je prišla sedaj do 82 stopinje.

Vožnja zrakoplovca Lathama na Angleško.

Pariz, 17. avgusta. Znani avijatik Latham se je včeraj ob 6. uri vzdignil v zrak in nastopil pot na Angleško. Latham je mnenja, da se mu bo brez vsake nezgode posrečilo priti v London.

Predsednik republike Čile umrl.

Bremen, 17. avgusta. Predsednik čilske republike je danes nenadoma umrl.

Lastnik in glavni urednik: Milan Plut.

Odgovorni urednik: Vitomil Feodor Jelenc.

Tiska „Učiteljska tiskarna“ v Ljubljani.

Vrtalni stroj

(Bohrmaschine), že rabljen, a še v dobrem stanu in

krilnato pumpo

št. 4 do 6 (Fliegepumpe) oboje po primerni ceni kupi A. Tomšič, Verd pri Vrhniki.

Zahvala.

Dne 2. julija 1910 vdrla so tatovi na drzen način v našo prodajalno ter ukradli iz lesenega predala ves denar.

Proti vlomni tatvini smo sicer zavarovani po gospodu Leopold Grünfeldu iz Ljubljane pri zavarovalnici North British and Mercantile na Dunaju — le za zalogo blaga — ne pa za denar, ker pri sklepu zavarovalne pogodbe tega nismo zahtevali in dogovorili; vključ temu — torej brez vse dolžnosti — povrnila nam je ta zavarovalnica vso škodo.

To kulantno postopanje nam daje povod, da se zavarovalnici North British and Mercantile javno in najtopleje zahvalimo in obenem to društvo vsakemu, ki hoče svoje imetje proti tatvini zavarovati, toplo priporočamo.

V Ljubljani, dne 5. avgusta 1910.

Premierl & Jančar.

Ceniki zastoj in poštne prosti.

POZOR!

Kdor želi imeti dobro uro, naj zahteva z znakom „UNION“

ker te ure so najbolj trpežne in natančne, dobe se pri

FR. ČUDNU

urar in trgovec, Ljubljana

Deležar in zastopnik švicarskih tovarn „Union“ v Bleu in Genovi.

Uhani, prstani, briljanti. 8/10—1

Ivan Jax in sin v Ljubljani, Dunajska c. 17

26—2

priporoča svojo bogato zalogo

voznih koles.

Šivalni stroji za rodbino in obrt.

Brezplačni kurzi za vezenje v hiši.

: Pisalni stroji „ADLER“ :

Ustanovljena 1847.

Ustanovljena 1847.

Tovarna pohištva J. J. NAGLAS

Ljubljana, Turjaški trg šte. 7.

Največja zaloga pohištva

za spalne in jedilne sobe, salone in gosposke sobe. Preproge, zastorji, modroci na vzmeti, žimnati modroci, otroški vozički itd.

Najnižje cene.

Najsolidnejše blago.

! Meso ceneje !

Slavnemu občinstvu se naznanja, da se bode od torka, to je 16. t. m. naprej na stojnici gosp. Žana na Vodnikovem trgu poleg Mahrove hiše

= prodajalo meso mlade živine in telet =

prednje meso kg po 1 K 12 vin.

zadnje meso kg po 1 K 20 vin.

Priporoča se za obilen obisk

ANA ANŽIČ.

Živina se kolje v tukajšnji mestni klavnici, pod nadzorstvom gosp. živinozdravnikov.

? I ?	Najboljša ura	? I ?
I K O	sedanjosti:	I K O
? O ?	zlata, srebrna, tula,	? O ?
	nikelnasta in jeklena se dobi samo pri	
H. SUTTNER		
Ljubljana, Mestni trg.		
!! Lastna tovarna ur v Švici. !!		
? I ?	Tovarniška varstvena znamka:	? I ?
I K O	„IKO“	I K O
? O ?		? O ?

Zastopniki

ki obiskujejo v svojem poslu restavraterje, boljše gostilne, žganjarne in trgovine z delikatesami v južnih krajih, kot v Istri, Trstu, Gorici, Reki, Dalmaciji i. t. d., dobe z prodajanjem njihovim odjemalcem potrebnega predmeta lep postranski zaslužek. — Naslov pove „Jutro“.

Trgovskega vajenca

s hrano in stanovanjem sprejme takoj

Alfonz Oblak

trgovec z mešanim blagom v Novem mestu.

Slovenci! Spominjajte se prekoristne družbe sv. Cirila in Metoda!

Poletna oblačila

za gospode in dečke kakor tudi damska konfekcija se prodaja zaradi minule seziije

pod vsako ceno

v „Angleškem skladišču oblek“

O. Bernatović

v Ljubljani, na Mestnem trgu št. 5

Svarilo!

Prosimo spoštovana gospodinja, ne zahtevajte pri nakupu kar na kratko zavitek ali zabojček „cikorije“, temveč določeno znamko:

„Franck“

da imate zagotovilo za vedno jednako in najboljšo kakovost. — Pazite pri tem na te varstvene znamke in podpis, kajti naše zamotanje se v enakih barvah, papirju in z podobnim natisom ponareja,

Henrik Franck & sinovi

el. Kuw. X 4457, 2:7. II. W. W.

ED. ŠMARDAR

potovalna pisarna

v Ljubljani, Dunajska cesta šte. 18.

Samo 6 dni!

Prodaja originalnih vozni listov (šifkart) francoske linije čez Havre v New-York in nazaj.

Največja zaloga najfinejših barv in potrebščin

za umetnike, slikarje, kiparje itd., kakor:

Düsseldorfske oljnate barve

v pušicah za umetnike in študijsko slikanje.

Horodamove patentovane akvarelne barve

za šolo in v pušicah za študije.

Pastelne barve (stogle)

pristne francoske in za ljudske šole v škatljicah.

14/87

Tempera barve

za srednje in strokovne šole, za umetniške in prijatelje umetnosti.

Firneži, olja in retuše za slikarstvo

Slikarsko platno

Zahtevajte cenik.

z oljnatim in krednim temeljem.

Zahtevajte cenik.

Vzorci za sobne slikarje vedno najnovejše na razpolago priporoča

Adolf Hauptmann, prva kranjska tovarna oljnatih barv, firnežev, lakov in steklarskega kleja.

M. DRENIK

— VSAKOVRSNA ROČNA DELA —
in pripadajoči material.

Predtiskanje, tamburiranje, plesiranje. — Zunanja naročila se vestno izvršujejo.

Velika zaloga telovadske obleke.

LJUBLJANA
KONGRESNI TRG

Slovensko

Gorenjsko pivo

Slovensko

Pivovarna ŠMID v Škofji Loki

priporoča svoje izborno

Slovensko

marčno pivo.

Slovensko

Tovarna vozov

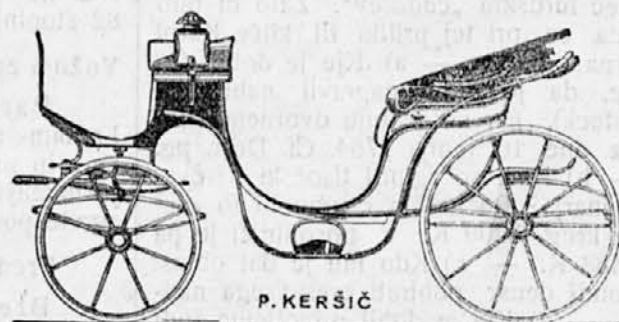
Peter Keršič v Sp. Šiški

priporoča

svojo bogato zalogo različnih vozov.

Sprejemajo se vsa v to stroko spadajoča naročila in popravila po primerno nizkih cenah.

Sprejema se tudi les v žaganje na parni žagi.

P. KERŠIČ

Za točno in solidno delo se jamči.
Že rabljeni vozovi se jemljejo v račun.

Delniška glavica:

K 5.000.000.

301—46

Ljubljanska kreditna banka v Ljubljani.

Stritarjeva ulica šte. 2.

Rezervni fond:

K 450.000.

Podružnice v Spljetu, Celovcu, Trstu in Sarajevu.

Sprejema vloge na knjižice in na tekoči račun ter jih obrestuje od dne vloge po čistih 4½%.